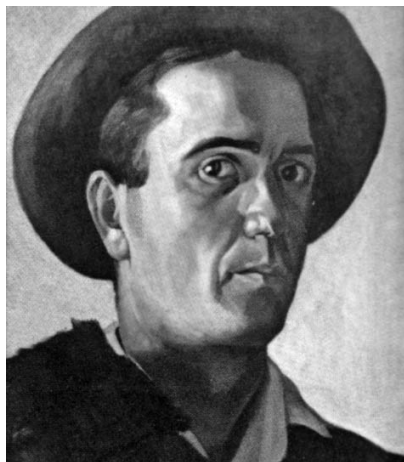

ДЯДИНЮК Василь (01. 01. 1900, с. Лучинець Могилів. пов. Поділ. губ., нині Мурованокуриловец. р-ну Вінн. обл. — 21. 01. 1944, Відень) — художник-монументаліст і графік. Чоловік [О. Козакевич-Дядинюк](#). Воював у складі Армії УНР. Після поразки визв. змагань потрапив до табору інтернов. укр. вояків у польс. м. Каліш. Звільнений 1924, переїхав до Львова, де навч. у мист. школі *О. Новаківського* (1925–28) та у *П. Холодного*. 1927–30 здійснив студійні подорожі до Відня, Риму, Флоренції; вивчав монум. мистецтво в Париз. консерваторії мистецтв і худож. промислу. 1930–33 — директор школи реліг. мистецтва при монастирі отців-студитів у Львові. Д. розписував церкви, створював книжк. і пром. графіку. Працював також у техніці колажу. Був прихильником укр.-візант. стилю, у графіці застосовував риси конструктивізму. За дорученням митрополита Андрея Шептицького скопіював низку портретів греко-катол. єпископів 17–18 ст. Виконав художнє оформлення книги *О. Кисілевської*, логотип ж. «Жін. доля». Автор серії портретів «Володарі України»,

виданих як комплект кольор. листівок. 1936 брав участь в оформленні «Показу виробів укр. промислу в Львові». 1938 отримав 2-у премію за кращий маляр. твір на конкурсі в музеї НТШ. Від 1926 — учасник худож. виставок у Львові, Кракові, Відні, Парижі, Празі, Філадельфії та Нью-Йорку. Персон. — у Коломиї (1926). Наприкінці 1943 з родиною приїхав до Відня, де захворів і помер. 1952 у Нац. музеї в Львові знищено бл. 10-ти творів митця. Нині кілька графіч. робіт Д., зокрема палітурка до зб. «Земля і залізо» Є. Маланюка (1929), портрети Б. Хмельницького та І. Мазепи (не датовані, цинкографія), герб України (не датований, лінорит), зберігаються в архіві Слов'ян. б-ки при Нац. б-ці Чес. Респ. у Празі. Іменем Д. 1990 названо вулицю в Коломиї.

Основні твори

«Несення хреста», «Розп'яття» (обидва – 1920-і рр.), «Натюрморт із рибою» (1932), «Мироносиці» (1933); портрети – «Легінь з Криворівні» (кін. 1930-х рр.), «А. Ганьківський», «О. Ганьківська» (обидва – 1940-і рр.); обкладинки книжок серії «Ряст» (1930-і рр.).

Рекомендована література

1. Василь Дядинюк – маляр // Жін. доля. 1935, 15 лип.;
2. Гординський С. Василь Дядинюк // Нотатки з мистецтва. 1975. № 15;
3. Ріпко О. У пошуках страченого минулого. Ретроспектива мистецької культури Львова ХХ століття. Л., 1996;
4. Волошин Л. Василь Дядинюк: Творча постать міжвоєн. двадцятиліття // ОМ. 2005. № 3;
5. Васильчук М. Художник від Бога // Вільний голос. 2005, 13 верес.

[О. М. Пеленська](#), [Л. Мельник](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Дядинюк Василь / О. М. Пеленська, Л. Мельник // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-19726>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).